

LAGRÅDET

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2006-04-06

Närvarande: f.d. regeringsrådet Bengt-Åke Nilsson, regeringsrådet Stefan Ersson och justitierådet Lars Dahllöf.

En kronofogdemyndighet i tiden

Enligt en lagrådsremiss den 30 mars 2006 (Finansdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag med anledning av inrättande av Kronofogdemyndigheten,
2. lag om ändring i utsökningsbalken,
3. lag om ändring i varumärkeslagen (1960:644),
4. lag om ändring i skogsvårdslagen (1979:429),
5. lag om ändring i sekretesslagen (1980:100),
6. lag om ändring i lagen (1982:188) om preskription av skattefordringar m.m.,
7. lag om ändring i konkurslagen (1987:672),
8. lag om ändring i lagen (1990:314) om ömsesidig handräckning i skatteärenden,
9. lag om ändring i lönegarantilagen (1992:497),
10. lag om ändring i lagen (1995:439) om beskattning, förtullning och folkbokföring under krig eller krigsfara m.m.,
11. lag om ändring i rättshjälpslagen (1996:1619),
12. lag om ändring i lagen (2001:184) om behandling av uppgifter i kronofogdemyndigheternas verksamhet.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av ämnesråden Frank Walterson och Kjell Olsson.

Förslagen föranleder följande yttrande av Lagrådet

Förslaget till lag om ändring i utsökningsbalken

18 kap. 1 §

Enligt 18 kap. 1 § i den föreslagna lagen överklagas Kronofogdemyndighetens beslut skriftligen hos en tingsrätt som regeringen föreskriver i det geografiska område där svaranden har sitt hemvist. Tanken med ändringen är att svarandens hemvist i stället för myndighetens verksamhetsområde skall vara styrande när det gäller avgränsningen av bemyndigandet för regeringen att i förordning bestämma behörig domstol i dessa mål.

Enligt Lagrådets uppfattning är uttrycket ”i det geografiska område” alltför vagt för att tjäna det angivna syftet. Under den fortsatta beredningen bör övervägas en utformning av bestämmelsen som på ett mera precist sätt anger kravet på anknytning till svarandens hemvist, samtidigt som det ger utrymme för den eftersträlvade flexibiliteten i organisatoriskt hänseende.

Förslaget till lag om ändring i lagen om ömsesidig handräckning i skatteärenden

3 §

I paragrafens första stycke anges i tre punkter vad som avses med handräckning i lagen, dvs. de olika former av administrativ handräck-

ning som en utländsk myndighet kan lämnas biträde med respektive en svensk myndighet kan få biträde med i en främmande stat, allt under förutsättning att överenskommelse härom föreligger mellan Sverige och den främmande staten (jfr 4 resp. 14 §).

I andra stycket anges den myndighet som skall vara behörig myndighet i lagen, dvs. den myndighet som kan förordna att biträde skall ges till en utländsk myndighet och som får begära att biträde med handräckning ges i en främmande stat.

I den föreslagna lydelsen har angivits att Kronofogdemyndigheten är behörig myndighet, såvitt avser handräckning enligt första stycket 2, dvs. beträffande bistånd vid indrivning (häri inbegripet säkringsåtgärder), och utbyte av upplysningar som behövs för att bedöma förutsättningarna för sådan handräckning. I övriga fall, dvs. vid utbyte av upplysningar i övrigt (häri inbegripet samtidiga skatteutredningar och deltagande i skatteutredning) och delgivning av handlingar har Skatteverket angivits som behörig myndighet.

För att undvika att Skatteverket måste ta del i handläggningen av ärenden om indrivning bör enligt Lagrådets mening vid den fortsatta beredningen övervägas om inte Kronofogdemyndigheten skall vara behörig myndighet också beträffande delgivning av handlingar i ärenden om indrivning. Väljs denna lösning kan paragrafens andra stycke formuleras enligt följande:

Med behörig myndighet avses i denna lag

1. Kronofogdemyndigheten, såvitt avser handräckning enligt första stycket 2 samt utbyte av upplysningar och delgivning av handlingar i ärenden om indrivning, och
2. Skattemyndigheten i övriga fall.

Övriga lagförslag

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.